

Solstițiu

Felix

Ca-ntr-un tangaj între sordid și cast
Pe un ocean lipsit de echilibru,
Ne redresăm doar folosind balast
Și-având Cuvântul vieții drept calibru.

Striviți vremelnice între „nu” și „da”,
Într-un raport care mereu se schimbă,
Lumina-n viață o putem doza
Mutând cursorul ce pe ea se plimbă.

Spre maxim noapte, sau spre maxim zi
Mutăm cursorul către un solstițiu,
Și ce vom căuta vom și găsi
Ca rezultat acestui exercițiu.

Nimic nu poate fi eliminat,
Căci doar prin zi și noapte curge timpul,
Însă raportul poate fi schimbat
Dacă ne-alegem bine anotimpul.

Mergând spre „da”, spre „bine”, spre „corect”
Și căutând trăirea în lumină,
Intrăm pe-al slavei veșnice traiect,
Spre 'Mpărăția care o să vină.

Și straiul din contraste vii țesut
Se va schimba, găsindu-și puritatea,
Intrând într-un solstițiu absolut
Cu ziua lungă cât...eternitatea!

Simion Felix Marțian